

Gramaticari d'un individu

Que significa "crear"?

Segons la Bíblia significa;

<<Donar realitat a una cosa material a partir del no-res>>

Segons el diccionari significa;

<<Produir determinada cosa a partir de la seva capacitat artística, imaginativa o intel·lectual>>

Quina resposta vos agrada més? A mi cap.

Opine que les paraules no deurien tindre una definició establerta.

A mi el que m'agradaria seria poder inventar les meues pròpies paraules i els meus propis conceptes, que quan conegues a algú et puga donar una guia de la seva gramàtica d'ús personal, on pugues veure reflectits els seus principis, els seus temors més obscurs i els seus sentiments més interns.

Tant de bo fora tan fàcil navegar dintre la intimitat d'algú com qui navega dintre les pàgines d'un llibre! Tot seria més simple i més enrevessat al mateix temps.

L'anomenaria *gramaticari d'un individu*, i els repartiria al voltant del món. Que seria aquest el llibre amb més còpies del món?

És a açò al que se l'anomena "crear"?

Què significa la paraula "humà"?

El concepte abstracte és;

<<De l'home o que té relació amb ell>>

I la definició del diccionari és;

<<Que és propi de la natura imperfecta de l'home>>

Ací no explica què ens fa humans,

no m'agrada la definició d'aquesta paraula;

ací no m'ensenya ningun valor humà.

No em pareix gens bé.

Quin significat té la paraula "pensar"?

Hi ha moltes, moltíssimes definicions. I és normal; el fet de poder "pensar" és un art en sí. Es poden pensar de moltes maneres, tan bé com malament. Pots pensar tant de forma material com immaterial, però no hi ha una forma de pensar errònea. Cada opinió, sentiment i pensament és un món; un món intern i únic.

Pots pensar de forma cruel i de forma agradable, però continues pensant.

Em pareix un verb massa universal com per a tindre un significat ordinari.

He buscat a internet, i d'entre totes aquelles definicions vulgars he escollit aquestes dues:

1. **"Formar idees i representacions de la realitat en la seva ment, relacionant-les unes amb les altres."**
2. **"Fer un judici, tenir una opinió sobre alguna cosa o algú."**

I doncs, per més que busque encara no n'he trobat cap adequada per l'ocasió.

Hi ha alguna cosa ací que no em quadra,...

Ja sé! No serà que el verb que estic buscant es pareix massa al de "reflexionar"?

Crec que millor m'aseguraré de que no els confonc.

Definició de reflexionar:

“Pensar i considerar un assumpte amb atenció i deteniment per a estudiar-lo, comprendre-ho bé, formar-se una opinió sobre això o prendre una decisió.”

Crec que tota aquesta recerca no m’ha servit per a molt, no he aconseguit aclarir la meua ment, ni a on em porta tot açò, ni que posaré finalment al meu gramaticari...

Però encara i tot això, encara vuc descobrir més sobre tots aquests mots.

Però com podem saber més sobre aquests termes?

Qui s’encarrega de fer-ho?

Quines persones estudien el **“pensar”** i la *“reflexió”*?

Com es diu la seua ciència o el seu ofici?

En aquell mateix instant un sol mot em va crear la ment...

~FILOSOFIA~

Què és exactament la “filosofia”?

Naix del pensament grec, i significa;

<<Conjunt de reflexions sobre l'essència, les propietats, les causes i els efectes de les coses naturals, especialment sobre l'home i l'univers>>

És aquesta la definició definitiva?

Potser necessita una xicoteta millora...

Tornem a provar-ho!

Naix dintre el nostre cap, i l’anomenem *filosofia*:

<<La *filosofia* és tot allò que ens ronda el cap, la *filosofia* és tot allò que ens fa crear els nostres principis; que ens permet construir-nos, ~~CREAR-NOS~~ a partir d’un pensament buit o bé influenciat.

És allò que al treballar-ho, ens fa ser qui som i qui volem ser, ens fa ser HUMANS.

Ens permet REFLEXIONAR sobre allò que som i allò al que aspirem a ser.

La *filosofia* ens guia dintre els camins de la ment.

La *filosofia* és la ciència del saber més profund.>>

I doncs aquesta és la meua definició, i és un exemple perfecte del que jo posaria al meu propi *gramaticari* quan algú em preguntara sobre aquest mot.

Qui sap? Potser algun dia arribe a ser una gran escriptora de gramaticaris professional, amb una indústria quilomètrica i mig planeta treballant amb mi. Quan arribi aquest dia estaré suficientment cegada per la fama i els diners que, qui sap, tal volta m'hauré perdut a mi mateixa en aquell mar de gent buida i superficial. I doncs quan arribe aquest dia, aquest dia tan especial a la seva manera; el dia en el qual no sàpiga recordar ni el meu vertader nom, el dia en el qual no sàpiga recordar els meus principis, ni els meus orígens, i el dia en el qual comprega que els gramaticaris no són sols cosa meua, sinó de tots aquells qui també volen trobar-se a ells mateixos, aquells qui no es permetran descansar baix terra fins haver-se pogut auto-definir, auto-completar. Quan compregueu que "tots aquells" sou en veritat vosaltres...

Aquell dia la meua vertadera funció haurà arribat al seu fi. Aquell dia hauré pogut completar el meu gramaticari individual, perquè m'hauré donat compte que les cultures, països, religions i fins i tot llengües no es poden distorsionar al gust de cadascú sinó només quan allò que vols expressar és més poderós que qualsevol paraula, dit o mot de qualsevol llengua o alfabet mai creats. Aquest dia tancaré els ulls molt fort per tal de poder tornar als pensaments purs que tinc ara mateix i per poder tornar a llegir el meu gramaticari interior. El meu propi.